

nieuwsbrief

Ulfts Mannenkoor Jaargang 2 Nummer 61

Om in deze bijzondere tijd effectief in contact te komen en blijven met de leden van het Ulfts Mannenkoor en De Vriendenkring, heeft het bestuur besloten de komende periode wekelijks een nieuwsbrief te maken en te versturen. In ieder geval per e-mail. Leden zonder email-adres krijgen de nieuwsbrief in een 'hard-copy' thuisbezorgd.

We denken met deze nieuwsbrief in ieder geval direct te kunnen inspelen op de actualiteit en u op de hoogte houden van nieuws, de laatste ontwikkelingen en 'lief en leed'. Veel leesplezier toegewenst!

De redactie

Van de voorzitter

Er bestaat nogal wat verwarring en onduidelijkheid bij amateurkoren over wat er nu precies kan en mag, nu Stap 2 van het Openingsplan gezet is. Er komen daarover ook veel vragen binnen bij het bestuur van het Ulfts Mannenkoor, en dat is niet verwonderlijk.

In deze gegeven omstandigheden is het lastig om eenduidige antwoorden te geven op terechte vragen. Daardoor moeten we – vaker dan ons soms lief is – een beroep doen op onze eigen verantwoordelijkheid. De boodschappen die de Rijksoverheid publiceert over kunst- en cultuurbeoefening zorgen – in combinatie met het dringende advies van diezelfde Rijksoverheid om niet in groepsverband te musiceren – voor de nodige spraakverwarring. Probeer het maar eens te snappen: dat je als koor wel mag samenkomen, maar beter niet kunt zingen. Bovendien zien we nu dat in bepaalde Veiligheidsregio's er gekozen wordt voor een andere interpretatie van de richtlijnen dan de Rijksoverheid op zijn website publiceert. Koren krijgen hierdoor soms van hun burgemeesters te horen dat ze binnen wél als groep mogen repeteren, terwijl de Rijksoverheid uitgaat van kunst- en cultuurbeoefening in tweetallen.

“Muziek- en toneelverenigingen mogen weer binnen gaan repeteren, in groepen van dertig personen”. De veiligheidsregio Limburg Noord heeft dit woensdag bekendgemaakt. In het regionaal beleidsteam (RBT) van deze veiligheidsregio, waarin alle burgemeesters uit de regio zitting hebben, is overlegd over de kunst -en cultuurbeoefening, zoals het officieel heet. Hierin staat dat er in een ruimte maximaal vijftien tweetallen mogen repeteren. Deze voorschriften worden door de veiligheidsregio zo geïnterpreteerd dat harmonieën, fanfares en zangkoren met dertig personen mogen samenkomen in een repetitielokaal. De vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft hier zijn goedkeuring aan gegeven, aldus een woordvoerder van de veiligheidsregio.

Wat is nu de stand van zaken? In stap 2 van het Openingsplan is het voor kunst- en cultuurbeoefening weer toegestaan om met maximaal 30 personen samen te komen. Voor buiten is dit nu helder, echter de Rijksoverheid en bepaalde Veiligheidsregio's verschillen van opvatting of dit binnen louter in tweetallen kan, of ook in grotere groepen.

Uiteraard heb ik onze burgemeester gevraagd naar de stand van zaken in de Veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland, waar ook de gemeente Oude IJsselstreek onder valt. Hij schrijft mij: “Ha Ton, De regels zijn nu extreem tegenstrijdig. Groepslessen zijn officieel nog verboden. Maar voor besloten verenigingen (in hun eigen gebouw) mag het weer wel. Ik ben er mee bezig en overweeg weer een afwijkend standpunt in te nemen voor de gemeente Oude IJsselstreek. Kortom wordt vervolgd....”

We kunnen het niet leuker maken, en op dit moment helaas ook niet makkelijker. Het bestuur van het Ulfts Mannenkoor blijft zich daarom inzetten om duidelijkheid te krijgen over de bestaande maatregelen en een beter perspectief op samen zingen. Het goede weer, de vaccinatiegraad en de steeds groter wordende kennis over het coronavirus zijn hiervoor aanknopingspunten. We zijn hierover onder andere in gesprek met de gemeente en onze belangenorganisaties. Die hebben ook aangegeven duidelijkheid in het perspectief voor de koren te willen krijgen. Ik herhaal daarom wat ik al vaker schreef: stapje voor stapje bewegen we onmiskenbaar de goede kant op.

Ton Menke [voorzitter]

Concert -en Activiteitenagenda

[bijgewerkt tot 21.05.2021]

Concerten en activiteiten UMK 2021			
Dins. 13.07	Algemene Ledenvergadering	Aanvang	16:00 uur
	LET OP AANVANGSTIJDSTIP		
	Nadere mededelingen volgen via speciale editie nieuwsbrief		
Zon. 10.10	Russisch concert – Stadttheater Emmerich	aanvang	18:00 uur
	i.s.m. Balalaika-orkest "Troika"	aanwezig	
		inzingen	
		opbouw	
Vrij. 29.10	Russischconcert – Bedburg-Hau	aanvang	:00 uur
	St. Markus Kerk	aanwezig	
		inzingen	
		opbouw	
Zon. 12.12	Kerstconcert – Stadttheater Emmerich	aanvang	20:00 uur
	i.s.m. blaasensemble	aanwezig	
		inzingen	
		opbouw	
Zon. 19.12	Kerstconcert - Petrus & Pauluskerk, Ulf	aanvang	16:30 uur
	i.s.m. Harmonie Ulf en zangeres	aanwezig	
		inzingen	
		opbouw	
2022			
Vrij. 29.04	Russischconcert – Bedburg-Hau	aanvang	19:00 uur
	St. Markus Kerk	aanwezig	
		inzingen	
		opbouw	

Op stap met de fotograaf

Door: **Ton Smilde**

Kasteel De Haar

Kasteel De Haar (vroeger Het Huys te Haer) is een monumentaal kasteel in het Utrechtse dorpje Haarzuilens. Het is het grootste kasteel van Nederland. Het werd vanaf 1892 op de ruïne van het oude kasteel gebouwd in neogotische stijl. De Haar bestaat uit een omvangrijk terrein waarin zich naast het hoofdgebouw onder meer bijbehorende tuinen en gebouwen zoals een kapel bevinden. Het naastgelegen dorp heeft verder een sterke relatie met het kasteel en het geheel valt onder beschermd dorpsgezicht.

Geschiedenis

Eerste eeuwen. Hoe de eerste bebouwing er precies uitzag is niet met zekerheid te zeggen. Vermoedelijk ging het om een versterkte woontoren op een omgracht perceel, gebouwd in de 12e eeuw. De oudste vermelding, een akte, dateert van 1391. Destijds kreeg Boekel van de Haar het huis in leen van Hendrik II van Vianen. Het kasteel bestond toen uit niet meer dan een versterkte woontoren. Na herhaalde aanvallen en verwoestingen, onder andere in 1482 tijdens de Hoekse en Kabeljauwse twisten door de pro-Bourgondische Kabeljauwen werd het kasteel telkens hersteld en uitgebreid totdat de laatste bewoner overleed.

Het kasteel en de bijbehorende landerijen en rechten bleef in de katholieke tak van de familie Van Zuylen van Nyevelt, waarvan een deel zich in de Zuidelijke Nederlanden en meer bepaald in Brugge had gevestigd. De laatste Noord-Nederlandse eigenaar, de vrijgezel Anton-Martinus van Zuylen van Nijevelt (1708-1801) duidde als zijn legataris de Brugse burgemeester en Tweede Kamerlid Jean-Jacques van Zuylen van Nyevelt (1752-1846) aan. Hoewel hij en zijn erfgenamen banden bleven behouden met hun Nederlandse bezit, werd het niet opnieuw bewoond en raakte het nog meer in verval. Aan het einde van de 19e eeuw restte er niet meer dan een romantische ruïne.

Herbouw vanaf 1892

In 1890 erfde baron Étienne van Zuylen van Nyevelt van de Haar (1860-1934) de kasteelruïne van zijn vader Gustave van Zuylen (1818-1890). Étienne was op 16 augustus 1887 in Parijs getrouwd met barones Hélène de Rothschild (1863-1947), een erfgename uit de Franse tak van de rijke bankiersfamilie De Rothschild. Mede dankzij haar fortuin had Étienne de middelen om het voorvaderlijk kasteel op een grandioze manier te laten herbouwen. Voor de herbouw van het kasteel werd de beroemde architect Pierre Cuypers ingeschakeld, die er in nauwe samenwerking met zijn zoon Joseph Cuypers twintig jaar mee bezig was (van 1892 tot 1912). Op 3 juli 1893 vond de 'voorlopige inwijding' plaats. De herbouw was toen zover gevorderd dat de vlaggen wapperden vanaf de torenspitsen en ook konden enkele zalen ingericht aan de opdrachtgever getoond worden. Hoewel de baron en barones nooit van plan waren om het kasteel permanent te gaan bewonen, werd het toch van alle gemakken die aan het einde van de 19e eeuw in Europa leverbaar waren, voorzien. Het kasteel moest zeer comfortabel worden om er in ieder geval in de nazomer, in augustus en september, op grootse wijze gasten te kunnen ontvangen. Voor Nederlandse begrippen was de inrichting van het kasteel met deze moderne snufjes opzienbarend. Er kwam elektrische verlichting met een eigen generator, en centrale verwarming met behulp van een lage-druk-stoom-systeem.

Deze installatie is inmiddels internationaal erkend als industrieel monument. De keuken was voor die periode eveneens zeer modern en heeft nog steeds een grote collectie koperen potten en pannen en een enorm fornuis van de firma Drouet van ongeveer zes meter lang, dat met kolen werd gestookt.

Omstreeks 1911 werd het châtelet verbouwd: er werd een verdieping op een deel van het gebouw geplaatst, als onderkomen voor de oudste zoon H lin die de volwassen leeftijd had bereikt. Na zijn dood ten gevolge van een noodlottig ongeval in 1912 werd deze ruimte door zijn broer als werkruimte in gebruik genomen. Sinds deze verbouwing zijn er aan het complex geen grote verbouwingen meer uitgevoerd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog leefde de familie in ballingschap in New York. Vlak na de bevrijding was op het kasteel een militair commissariaat gevestigd die onder meer de terugkeer van vluchtelingen regelde. Na de oorlog werd de traditie van de 'septemberbewoning' voortgezet. Zo verbleef de kleinzoon van Étienne en Hélène, Thierry van Zuylen van Nyevelt van de Haar, iedere septembermaand met zijn familie en personeel op het kasteel. Het was dan niet toegankelijk voor publiek. De familie verbleef niet in het kasteel zelf, maar in het châtelet. Dit gebouw, dat losstaat van het kasteel, was bij de verbouwing bedoeld als technische ruimte en onderkomen voor het personeel. Desondanks is het rijkelijk versierd in dezelfde stijl als het kasteel. Het is niet toegankelijk voor het publiek, behoudens een eenmalige opening van maart tot en met mei 2015, na een ingrijpende restauratie.

Nieuwe eigenaren

Kasteel De Haar is geen eigendom meer van de familie Van Zuylen. In 2000 werden het kasteel en het direct eromheen gelegen park (55 ha groot) eigendom van Stichting Kasteel De Haar. Het Landgoed Haarzuilens (350 ha) kwam in het bezit van de Vereniging Natuurmonumenten. Alleen het châtelet bleef eigendom van de familie. Wel neemt de familie nog steeds de traditie van septemberbewoning in acht, zij behouden het recht die maand het kasteel te bewonen.

De familie Van Zuylen bleef aanvankelijk eigenaar van de meubel- en kunstcollectie en gaf deze in bruikleen aan de Stichting voor een periode van 30 jaar. Maar na het overlijden van Thierry van Zuylen in 2011 waren zijn dochters van oordeel dat een definitieve regeling te verkiezen was.

In 2012 werd een overeenkomst ondertekend waardoor de Stichting Kasteel De Haar eigenaar werd van de volledige kunstcollectie in het kasteel.

De collectie bestaat uit een groot aantal waardevolle objecten en verzamelingen, zoals tapijten, schilderijen, zilverwerk, livreien etc. De waarde van de collectie wordt geschat op ruim 10 miljoen euro.

Interieur

Het interieur van het kasteel is zeer rijk gedecoreerd in 'eclectische stijl' waarbij de hoofdmoot is ontworpen in de neogotische stijl. Het beeldhouwwerk in kalkzandsteen, het schrijnwerk in voornamelijk eiken, de geschilderde en gesjabloneerde decoraties, het glas-in-lood en smeedwerk is met de hand vervaardigd in de ateliers van Cuypers in Roermond of door specialisten waar Cuypers al vaker mee had gewerkt.

Het interieur van de Centrale hal, met zijn gotische vensters, rozetten, pinakels en grote beelden doet sterk denken aan het interieur van een katholieke kerk. Niet verwonderlijk want Cuypers ontwierp tientallen kerken in neogotische stijl, en daarnaast, Etienne had specifiek gevraagd om een centrale hal in 'style cathédrale'.

Naast de nagelvaste decoraties in het kasteel en de bijgebouwen ontwierp Cuypers ook een aantal 'roerende zaken', zoals meubilair, de eettafel met bijpassende stoelen en dientafels, tafels en stoelen, omkeerbanken, een secretaire, kathedertje, en een zilveren bestek speciaal voorzien van de familiewapens. Het kasteel, de bijgebouwen, de poorten, bruggen en de parkinrichting alsmede de

inboedel kunnen samen gezien worden als een uniek ensemble. In het kasteel ziet men slechts enkele verwijzingen naar de joodse origine van de familie De Rothschild terug, waaronder de davidsterren op de balken van de ridderzaal en het familiewapen, de hand met de vijf pijlen boven de deur tussen de ridderzaal en de bibliotheek. De verwijzingen naar de families Van de Haar en Van Zuylen zijn veel talrijker. Overal in het interieur zijn de wapenschilden en de alliantiewapens terug te vinden. In de decoratieve motieven komen regelmatig het zuiltje (Van Zuylen) of de ruitvorm (Van de Haar) voor. Op de schouw in de Ridderzaal staan de deviezen van de families Van Zuylen en Van de Haar: 'A majoribus et virtute' en 'Non Titubans', te vertalen als: "In grootsheid en deugd niet aarzelend".

De rijkgedecoreerde vertrekken beschikken tevens over een bonte verzameling kunstobjecten, antiek Chinees en Japans aardewerk, een drietal 16e-eeuwse wandtapijten van topkwaliteit, een 17e-eeuwse tapisserie met daarop een volkstaferel naar een kanton van David Teniers en diverse schilderijen en panelen met religieuze afbeeldingen. Een bijzonder stuk in Nederland is een draagkoets van het hof van een van de laatste shoguns uit Japan. Vele Japanse toeristen komen naar De Haar om juist deze draagkoets en het Imari-porselein te bezichtigen.

Dorp Haarzuilens

Toen de baron en barones in 1891 de ruïne bezochten troffen zij in de directe omgeving van het kasteel een dorpje aan: het oude Haarzuilens. Op de plaats van de huidige Romeinse tuin, ten zuiden van het kasteel, lag een brink met een dorpspomp en stonden diverse huizen, een herberg en boerderijen. Daarnaast lagen verspreid nog diverse boerderijen. De baron vond met veel moeite alle eigenaars bereid om hun huis en grond te verkopen. Voor hen heeft hij een kilometer naar het oosten nieuwe woningen gebouwd. Zo verrees het nieuwe Haarzuilens, met drie horecavergunningen, een raadhuis, brink etc. waar de inwoners als pachters van de slotheer leefden. Later zijn de landerijen deels eigendom geworden van Natuurmonumenten.

Gasten op het kasteel

Kasteel de Haar in Haarzuilens was jarenlang in de maand september het vakantieoord van beroemde filmsterren die er logeerden, samen met koninklijke gasten. Die gasten waren o.a.: Roger Moore, Sophia Lauren, Brigitte Bardot, Michael Caine, Maria Callas, Yves Saint Laurent, Coco Chanel, Joan Collins en Gregory Peck.

Spitten in het verleden... revisited

Door: Marlies van Hal

Wi-j gaon weer wieder met ut verslag aover de concertreizen op ut jubileumfeest van ut UMK in Januari 2007.....

Eenendertig October 2003 is de wekker op kwart aover vier gezet
ut koor geet naor Londen en ik gao met
ledereen is bi-j nacht en ontij met koffers aan ut sjouwen
en un hoop keerls worden uitgezwaaid deur hun vrouwen

In Zevenaar wördt inèns iemand gemist
ut is Marc Willemsen, onze solist
Per telefoon wördt in Haaksbergen naogetrokken
of Marc thuus wel is vertrokken

Gerrie Tempels zegt, bi-j un volgende reis
stelt ut bestuur gewoon as eis
dat wi-j de aovend derveur in un trainingskamp bun
dan wèt i-j zeker, dat zeker allemaol zun

In Hazeldonk is un koffiestop
daor belt Marc Willemsen de reisleiding op
Hi-j ligt beheurluk op ut schema veur
en is Antwerpen al hos deur

Marc besluit um met zin wagen
naor Hazeldonk terug te jagen
Kan helaas gin afslag vinden
en begint zich op te winden

Hi-j denkt, ik gao naor huus, bonjour
dat was kurt maor haevig , Marc on tour
Coen liep regelmatig deur de bus
veur un praötje zo en un praötje zus

Ut duo Tempels en Tempels was niet meer te remmen
en vroeg, kom i-j soms de bestelling op nemmen?
Inmiddels bunt wi-j in Calais aangekomen
maor bunt ut Kanaal niet aovergezwommen
De bus wier op de trein gezet
en un paar leu-j deien un schietgebed

En zo reisden wi-j met den hele pruttel
van Calais naor Folkstone met de shuttle
Un half uur duurde dat evenement
en toen stonden wi-j in ut Graafschap Kent

Wi-j naderen Londen en Eddy de chauffeur
gif geweldige uitleg, gin amateur
Wi-j kommen bi-j de Docklands, Britannia International
Twaalf verdiepingen, un chic hotel

Mooie kamers, sommigen met bubbelbad
iedereen het heerlijk aeten gehad
Sommigen hebben zich zo vól op dat bord gesmetten
dat ze der dranghekken der umheer mosten zetten

Peter Gregoor vertoonde hanig gedrag
want aan alle vrouwen, die hi-j zag
vroeg-e of ze zin ni-je pyama wollen zien
Dan wazzen ze welkom op kamer tweehonderdtien

De consumptieprijzen hebben de zangers weerhollen
um zovól te drinken asse eigenlijk wollen
Dat had ook weer zin goeie kant
zo wier niemand dronken in Engeland

Bi-j Harrods in kerstsfeer konden de dames dwalen,
alleen kieken, niet kopen, dat was niet te betalen
Un creatie van Dior of Gucci passen
Aj hoge nood had, kon i-j veur twee pond gaon plassen

De stad bekieken met zin mooie gebouwen
en kilometers deur ut zonnige HydePark sjouwen
Jennifer Faasen en Patricia wetten niet wat ze zien
die staon in èns face to face met de Engelse Queen

Intussen bunt de zangers aan ut repeteren
met nog veertienhonderd andere dames en heren
Un paar Engelse koren motten bekennen
dat ze de teksten slechter dan de Hollanders kennen

Nao de repetitie ri-jen de chauffeurs ons safe
deur Westminster, Kensington en Belgrave
De Towerbridge, Docklands en Tottenham
en in ut verkeer zitten wi-j heel vaak klem

Terug in ut hotel is der maor weinig tied
douchen, umkle-jen gauw aeten, meer niet
Snel de bus weer in veur de big night
Maor dan begint de rottigheid

Wi-j bunt amper tien minuten op pad
dan ligt ut hele verkeer in Londen plat
Alle straten bunt afgezet
en ut ri-jen wördt iedereen belet

Duuzenden verkeerslichten en in onze nood
zien wi-j maor één kleur, en dat is rood
Anderhalf uur duurt dat gedonder
toch maor un kwartier te laat, ut liek wel un wonder

Iedereen is nerveus, de reisleiders bellen
um deelname aan ut concert veilig te stellen
Achteraf biekt, alles is afgezet
Umdat un "Father for Justice" zelfmoordplannen het
Den dreigt met un bom van de Tower te springen
en wi-j staon te springen, umdat wi-j motten zingen
Met de tong veur den hals naor de Royal Albert Hall
den zit met achtduizend mensen helemaol vol

Twee orkesten en veertienhonderd zangers op de trappen
daor mot ut UMK nog tussen stappen
Sommigen liepen huuzenhoog te zwalken
stonden bevend van angst onder de hanenbalken

Ton Geerts, last van hoogtevrees, dacht in zin nood
As ik mien efkes bewaeg, dan val ik morsdood
Maor wat was ut toch un prachtige zaal
Waorhèn i-j ook kekken, pracht en praal

Un mooi concert, wat un entourage
kippenvel bi-j ut publiek op elke etage
Bi-j Land of Hope and Glory, wis ik niet wat ik zag
duuzenden mensen zwaaiden met de Engelse vlag

Toen wi-j ons weer in de bussen bevonden
kregen wi-j un lichttour dwars deur Londen
Harrods was met tienduuzend lempkes verlicht
Dat alleen al was un prachtig gezicht

Piccadilly Circus en Trafalger Square
zelfs midden in de nacht nog druk verkeer
Westminster Abby en de Big Ben
ut Parliament, ut is net, of i-j alles al ken

Bennie Aoverbaek kreeg ut zondagmorgen benauwd
den had in un mum de badkamer verbouwd
De douche-kop stond niet in de goeie stand
en toen begon de trammelant

Hi-j wol der aan buugen, rechts uut de flank
ut ding brak af, en alles stond blank
Riekie het toen onverwijd

met alle handduuk de grond gedweild

Dat zal beiden nog lang heugen
want toen hadden ze niks meer, um zich af te dreugen
Zondagmorgen mosten wi-j ut koffer weer pakken
Gerrie Tempels liet zich veur ut breakfast dri-j eieren bakken

In streumende raegen via de Housegards met hoge petten en baarden
naor de markthallen van Covent Garden
Daor stonden wi-j met völ koren te zingen
tussen kraömkes met duuzend en één dingen

Daornao hadden wi-j twee uur vri-je tied
veur un pannekoek, breudje of portie friet
Een zanger stond veur un automaat
dacht sigaretten te trekken uut dat apparaat

Wat der uut kwam rollen, wazzen andere zaken
Die hadden met roken gaar niks te maken
Bi-j ut Savoy Theater mosten wi-j wachten
tut de chauffeurs ons weer naor de Shuttle brachten

Toen wi-j deur ut stadsdeel Brixton kwamen
gooit un kwaojong twee eieren tegen de ramen
Ut is now nog un discussiepunt
hadden ze ut op Coen of ut duo Tempels gemunt

In Folkstone met de bus in ut compartiment
wi-j vinden ut al gewoon, want alles went
As wi-j thuus kommen, is ut 's nachts twee uur
En dat was ons Londens avontuur

Dat was un verslag van al onze reizen
wi-j vielen wel heel vaak in de prijzen
Der wazzen zovöl mooie dingen
Wi-j koesteren duuzend en één herinneringen

Wi-j stonden in De Doelen, De Oosterpoort en Carré
Wi-j reisden met bus, trein, vliegtuug en aover zee
Wi-j zongen met Rebroff, Lee Towers en de Don Kozakken
wi-j kregen, smokings, tassen en diverse pakken

Wi-j hebben un Vriendenkring en un goed bestuur
Wi-j hebben nog zeuven zangers van ut eerste uur
Wi-j zingen now al vieftig jaor
en bunt samen ons Ulfts Mannenkoor

Volgende waek gaon wi-j wieder met de feestaovend 2007.....

Sentimental journey

12 februari 2019 Jaarvergadering Uifts Mannenkoor in de conferentiezaal van de DRU-cultuurfabriek

Circle of Life

Door: Herman Nijhof

Allereerst wil ik terugkomen op de foto van een beuken- en haagbeukenblad in nummer 59. Hopelijk hebben jullie het zelf ontdekt. Het rechter blad is van een beuk; dit blad is zwak getand. Het linker blad is van een haagbeuk. Het is ongelijk gezaagd tot dubbel gezaagd. En dit blad heeft veel zijnerf. Leuk die vergelijking met een gewone handzaag. Hierbij laat ik ook nog een foto zien van een krabplaats van een ree. Eindelijk heb ik een duidelijke terreinafbakening gevonden. Als leek kijk je daar meestal overheen.

We mogen nog steeds niet naar musea en concertzalen. Kunst en cultuur zijn voor onze regering niet belangrijk. Kunst en cultuur, ook ons samen zingen, heeft een heilzame werking, heeft een schoonheid, geeft ons verbeelding en inspiratie. Echter minister Hugo de Jonge zegt dan: "Zet maar een dvd'tje op". Voormalig minister Eelco Brinkman zag kunst als een glijmiddel voor de economie. Halbe Zijlstra vond kunst niet essentieel. Onze minister-president vindt kunst iets voor de wijn stippende elite.

Kerkgang mag, buiten terras, sporten en shoppen mag. Maar het samen genieten van zang, muziek of kunst- en historische objecten wordt tegengehouden. Daarom ga ik wat dieper in op het vijgenblad en andere kunstuitingen en prikkel zo jullie fantasie. Dit is immers de opzet van de kunstenaar. En vergeet daarbij niet dat kunst, ook een schrijfsel, subjectief is. Je vindt het mooi of niet mooi, het raakt je emotioneel of je walgt. Dat is jouw mening. De wetenschap probeert door te observeren en onder andere te tellen objectief te zijn. Berust op feiten, dus het is een feit dat een koe meer schijt dan een geit. Dat je een geit leuker vindt, is weer je mening.

Totemboom: vijgenboom van 14 tot en met 23 juni en 12 tot en met 21 december.

Karaktereigenschap: optimist. Je bent fijngevoelig en neemt onbewust vaak de hele wereld op je schouders. Af en toe moet je je even terugtrekken, anders raak je emotioneel overbelast. Je laat geen tegenstrijdigheden toe in argumenten. Zorg voor de juiste maat tussen spontaniteit en verstand, kalmte en opwindning.

De plant: eigenlijk is de vijg een vruchtboom uit Afrika ten noorden van de Sahara. Kan 20 meter hoog en 6 meter breed worden. Bloei en vruchtzetting gaan het gehele jaar door. De vrucht is peervormig en wordt als zuidvrucht gegeten.

De bloem lijkt op een onrijpe groene vijg met van onderen een holte met daarin vrouwelijke en mannelijke bloempjes. De vijgenwesp in warmere streken bevrucht de vrouwelijk bloempjes en legt hier zijn eitjes en sterft. De zaden kunnen gevormd worden. De mannelijke eitjes komen eerst uit. Zij kunnen niet vliegen en kruipen weer in de vijg om de latere uitkomende vrouwelijke wespen te bevruchten en het proces herhaalt zich. De hier in Nederland groeiende vijgenbomen noemen we maagdelijke soorten, immers de wesp ontbreekt en toch ontstaan er vijgen, maar dan zonder pitten! Deze vijgenboom is prima te stekken. Het blad is samengesteld, een groot blad met aan beide zijden twee kleinere bladen.

Verhalen: de vijg is het symbool van seksualiteit. De boom op zich is vruchtbaar en de rijpe vijg doet denken aan de baarmoeder. Na de zondeval in het paradijs bedekten Adam en Eva in zowel in de christelijke en mohammedaanse godsdienst hun geslacht met een vijgenblad. Normaal gesproken mag de mohammedaanse godsdienst niet doen aan beeldverering. Wel sierlijk geschreven verheerlijkingen van hun god. Echter in het sprookjesachtige en machtige hofleven tussen ongeveer 1000 en 1600 werden er afbeeldingen van mensen, dieren en planten gemaakt. Profeet Mohammed zie je dan wel met een bedekt gezicht. De mohammedaanse Eva en Adam, gekleed in een

vijgenschort, worden door engel Gabriel uit het Paradijs verdreven. Boeddha mediteerde ooit onder de vijgenboom en kreeg toen wijsheid en inzicht.

In de christelijke godsdienst worden er wel afbeeldingen aanbeden. Ook hadden deze altaarstukken, schilderen en beelden een duidelijke functie in de tijd dat het “gewone” volk niet kon lezen en schrijven. Als een stripverhaal konden de geestelijken Bijbelse verhalen zo aan de mensen uitleggen en zelfs beïnvloeden. Opvallend is het dat bijna alle figuren, zoals Jozef, engelen en heiligen nooit bloot werden afgebeeld. Echter in de paleizen van de heersers en bisschoppen hingen en stonden wel schilderijen en beelden van blote mensen uit de heidense, Griekse en Romeinse godenwereld, heksen of over het idyllische herdersleven. Adam en Eva mochten ook nog mits hun “schaamdelen” maar bedekt waren.

Een mooi voorbeeld is de achterkant van het Gentse altaarstuk geschilderd door Hubert en Jan van Eyck rond 1420. In de bovenhoeken zien we Kaïn en Abel. Een verwijzing naar een volgend conflict: akkerbouw tegenover nomadisch veeteelt.

Op het triptiek/drieluik van Hugo van der Goes, de Zondeval, wordt bij Adam met zijn hand en Eva met een blauwe irisbloem het geslacht bedekt. Met haar rechterhand plukt ze op aanraden van de hagedisachtige duivel met een mensenhoofd een tweede appel. Die blauwe iris prikkelt mijn fantasie. Blauw is de kleur van de hemel en van Maria. Dit paradijs is schitterend geschilderd rond 1470.

Een blote Maria zie je nooit. Wel een enkele keer een blote borst als dit de functie heeft als de Moeder Jezus te voeden. Rond 1451 schilderde Jean Fouquet het tweeluik van Melun met daarop in het blauw de Madonna en een stevige baby met albaster, doorschijnende, groenige huid. Op de achtergrond zijn rode en blauwe wonderlijke engeltjes geschilderd met vogelvleugels. Zoals we wel eens zingen over serafijnen en cherubijnen. Deze engelen doen me denken aan de kunstige tekeningen van Escher 1898-1972.

Laten we blij zijn, dat veel kunst ooit alleen toegankelijk voor de heersende klasse, nu beschikbaar is voor iedereen. Zin om weer naar het ijzermuseum of Rijksmuseum te gaan? Kunst te beoefenen? In elk geval vond ik het leuk om dit te schrijven.

Bronnen: NRC 19 mei Commentaar Schilderkunst van A tot Z
Wikipedia
Eigen verzameling.

Aanleveren kopij

We vroegen u in de vorige nieuwsbrieven ook een bijdrage of kopij aan te leveren. Als u nieuws hebt, een bericht of iets anders? Dat kan! Graag zelfs! Wij zorgen ervoor dat uw bijdrage zo snel mogelijk wordt geplaatst. Wie verrast ons de aankomende week met een bijdrage voor de nieuwsbrief? Zoals waarschijnlijk bekend kunt u uw bijdrage(n) mailen naar secretaris@ulftsmannenkoor.nl

Tenslotte

Het bestuur van het Ulfts Mannenkoor hoopt u met deze nieuwsbrief voorlopig voldoende te hebben ingelicht. Mocht u nog vragen, opmerkingen, suggesties of ideeën hebben, of wilt u een stukje schrijven en/of kopij aanleveren, dan kunt u te allen tijde telefonisch contact met een bestuurslid opnemen. U kunt ook mailen naar secretaris@ulftsmannenkoor.nl.

De redactie